

vsakem sodnem okraju po eno hranilnico, katero snujmo na najumestnejši podlagi. Bodo brezobzirni v tem pogledu in ne ustrajamo se nikoga pa tudi ne oziramo se na nikoga. Kdor želi počivati na svojih lavorikah, naj odstopi, ali pa ga porazimo. Proč z omahljivostjo! Naši častiti duhovščini pa na srce polagamo, da ne razburjajo slovenskega ljudstva edino le iz ozirov na maloštevilne Nemce in nemčurje, kateri se brigajo za cerkev po največ samo, kadar je njim pokazati njih politično moč, načeloma pa cerkve in njih čredov ne poznajo in se po cerkveni zapovedi nikakor nečejo ravnati.

Rusko-japonska vojna.

Baltiško brodogradništvo na potu na Daljni Vzhod.

Po zanesljivih poročilih iz Petrograda je te dni prva divizija baltiskega brodogradništva zapustila, ne da bi kdo drugi vedel za to, kakor poučeni krogi, kronštatsko pristanišče in odplula proti vzhodni Aziji. Tej eskadri poveljuje admiral pl. Felkersam. Admiralska ladja je oklopnica »Admiral Mahimov«. Razen te ladje se še nahajajo v tej eskadri oklopnice »Oslablja«, »Navarin« in »Sisoj Veliki«. S temi oklopnici pluje na Daljni Vzhod tudi še oklopna križarica »Aurora« in več manjših križaric in torpedovk. Ves mesec junij se je v ladjedelnici delalo dan in noč, da so se ladje pripravile na daljno pot. Admiral Biriljev si je skoro vsak dan ogledal te ladje, kakor tudi one, ki se kot druga divizija baltiske eskadre odpravijo pozneje na bojišča pod poveljstvom admirala Roquista.

K drugi diviziji spadajo oklopnice »Borodino«, »Imperator Aleksander III.«, »Orel« in »Križar Suvorov« in večje število križark in torpedovk uničevalk.

Poučeni krogi ruske mornarice od najvišjega do najnižjega uradnika se trudijo na vse načine, da bi prikrili odhod prve divizije baltiskega brodogradništva. Da bi javnost preslepili, pošiljajo v mesto nalašč pomorščake, ki nosijo na čepicah imena onih ladij, ki so pravkar odplule na Daljni Vzhod.

Da hočejo Rusi kolikor mogoče prikriti odhod baltiskega brodogradništva, je popolnoma umljivo.

Japonski poraz pred Port Arturjem.

Vedelo se je že naprej, da bodo Japonci v slučaju, da jih je v resnici zadela pred

Port Arturjem nesreča, kakor se je poročalo, prav gotovo vse od kraja do konca tajili. In res, nismo se motili. Iz Tokija namreč razpošiljajo tole brzojavko:

V Evropi razširjene vesti, da so bili Japonci pri nočnem napadu dne 11. t. mes. odbiti z izgubo 30.000 mož, so brez vsake podlage, ker se istega dne — izvzemši neznatnih spopadov sovražnih predstraž — sploh ni izvršil na ruske pozicije noben resen napad.

Kdor hoče temu japonskemu poročilu verjeti, mu ne more nikdo braniti. Opozoriti je treba samo na to, da so vsa japonska poročila, in najsibodo tudi uradna, skrajno nezanesljiva, da, dokazalo se je celo, da so bila naravnost zlagana. Takisto pa je tudi dogano, da so doslej Japonci nikdar niso priznali, da bi imeli kake izgube bodisi na kopnem, bodisi na morju, prav umljivo je torej, da tudi te izgube ne bodo pripoznali, zlasti že radi tega ne, ker je tako nenavadno velika.

V nasprotju z japonskim zanikanjem pa vsa poročila z vso trdnostjo zatrjujejo, da je Japonce zadela prejšnjo nedeljo nesreča, ki jih je stala 30.000 mož.

Pomorska bitka pred Port Arturjem.

Po poročilih iz Petrograda je bila v nedeljo, dne 10. t. m. pred Port Arturjem tudi pomorska bitka. Japonci so trdnjavo napadli s suhe in morske strani, in sicer je z morja napadlo združeno Togovo in Kamimurovo brodogradništvo. Vsa ruska eskadra je odplula na morje in pričela boj, v katerem so jo zlasti podpirale obrežne baterije. Vnela se je velika bitka, v kateri so se zlasti odlikovale ruske torpedovke, ki so poškodovale dve japonski oklopnici. Ruske bombe so potopile štiri križarke. Po teh izgubah so se Japonci umaknili. Na ruski strani je bila lahko poškodovana samo križarica »Novik«. Znamenito so služile ruskemu brodogradništvu proti torpedom obrambne mreže, katere je imela vsaka ruska ladja.

Kurokijeva armada obkoljena.

Iz Tokija je došlo v London tole poročilo: General Kuroki je 13. t. mes. preko Fusana sporočil, da so Rusi njegovo armado krog in krog obkolili in da zbirajo pred njegovo fronto z vseh strani veliko vojno silo. Kolikor so poizvedovanja dognala, imajo Rusi namen osredotočiti glavno svojo silo proti japonskemu središču in desnemu krilu.

strokah. Makarov je oživel brodogradništvo in tudi mesto. Vse je delalo, da bi s svojo energijo nadomestilo svojo maloštevilnost. Vse tri poškodovane ladje, »Palado«, »Retvizana« in »Cesarjeviča« je dal kar najhitreje popraviti.

»Kmalu, kmalu«, so govorili morščaki, »bomo lahko začeli odkriti boj s sovražnikom. Če je tudi onih več, nič ne de.« In na obrazu se jim je poznalo, da imajo trdno nado in si žele bitke.

Nekaj ljudi se je začelo vračati.

»Kam pa greste?«

»Domov! Kdo bo čakal? Saj nič ne vidimo. Japonci so usli in se poskrili.«

»Ne, ne, bodite uverjeni, to je le njihov manever. Gotovo je blizu oklopna eskadra, ki napade naše.«

Točno so se potrdile te besede. Zopet se je pokazalo naše brodogradništvo, daleč za njim pa sovražni dimi. Mnogo jih je bilo — trinaest, štirinajst in osem samih oklopnice.

Ne da bi se posebej približalo, se je sovražno brodogradništvo postavilo v dve vrsti. Naše ladje, pred njimi »Petrovskij« z zastavo admirala Makarova, so se počasi bližali redi, da se postavijo na svoje navadne postojanke.

»Torpedovke v pristani« je signaliziral Makarov in hitro so švigale urne ladje nazaj. Vsi smo gledali le sovražnika in čakali strel, a ničesar nismo slišali. Zdelo se je, da vsi nešasa čakajo. Tako je prešla ena minuta, dva ...

Uspeh generala Miščenko.

Rusko brzojavno agentstvo poroča iz Hajčenga z dne 13. t. m.: General Miščenko je na jugu pri Črnih gorah izvojeval sijajno zmago. Japonci se utrjujejo osem vrst od Dačičava. Vročina je sedaj dosegla 55° Celzija. Pogum armade je zrasel, ko se je izvedelo o strahovitem japonskem porazu pred Port Arturjem.

Japonci se niso v Inkovu.

Londonski listi zanikajo vest, da bi bili Japonci že zasedli Inkov, kakor se je poročalo in kar je že izzvalo toliko radostnih komentarjev.

Petrograd, 18. julija. Iz Dačičava poročajo: Japonci koncentrirajo proti levemu ruskemu krilu šest divizij. Ko bodo koncentracijo dokončali, kar bo gotovo v par dneh, bodo prisiljeni z visin priti v doline. Ofenziva bo sedaj presla na Ruse. Za japonsko armado so se sedaj pričeli hudi časi. Bolezni in lakota divjajo v japonski armadi. Čim dalje Japonci prodirajo za Rusi, tembolj si otežujejo dobavo živil. Stradajoči Japonci sedaj že Ruse prosijo kruha. Rusi stoje pred veliko zmago. To priznavajo vsi, ki razmere pobližje poznajo.

Politični ogled.

Deželnozborske volitve v splošnem volilnem razredu se bodo vršile dne 20. septembra t. l. Slučajno potrebne ožje volitve bodo potem 23. septembra. Kdo ima pravico voliti in kako se voli, smo popizali v letošnji št. 12 »Našega Doma«.

Predsednik transvalske republike, katero so Angleži po triletnem bojevanju podjarmili, Pavel Krüger, je umrl v Clarensu v Švici, kamor je zbežal, ker so mu Angleži vzeli domovino. Rojen je bil l. 1825 v Colesbergu v Južni Afriki. Od l. 1883 je bil predsednik Transvala. Leta 1900. se je odpravil v Evropo, da prosi pomoči za Bure pri evropskih državah, kar pa se mu ni posrečilo. Med tem so bili Buri premagani, umrla mu je tudi tam njegova žena, zato se ni več mogel vrniti nazaj. Njegova zadnja želja je bila, počivati zraven svoje žene v rojstni zemlji. Vled dovoljenja angleške vlade se bo njegovo truplo prepeljelo v Afriko.

Kar se čuje votel, mehak strel. Takoj za njim še eden ...

Kaj je to? Salva? Okolu nosa »Petrovskij« se dvigne stolp belega dima, a za njim v sredi ladje oranževorjav oblak. Vsi smo kar otrpnili.

»Začena se!« vzklikne eden.

A ne, ne! Gotovo se je zgodilo nekaj groznega. Skozi daljnogled sem videl, da padajo težki predmeti. Na sprednjem jamborju se je zlomil drog zastave.

Za Boga! Tone! Nos se pogreza in ladja pade na desno stran. Rjav dim se še gosteje vli, plameni začno plapolati. Krmilo se dvigne in levi vijak se suče v zraku. Gost dim vse zakrije in zadaj ob krmilu vidim črne pike, ki letajo semtertje. Ko se je ladja nagnila na 40—45°, sem videl, kako so te pike postajale gostejše in potem s krova padale navzdol. Bili so naši mornarji, ki so padali v morje. Ogenj je objel krmilo, vijak se je še nekolikokrat zavrtel, in vse se je skrilo pod vodo.

Vse brodogradništvo je stalo mirno, kakor mrtvo. Ne enega glasu, ne enega gibljeja! Nihče ni veroval svojim očem. V poldrugi minuti je zmagajalo naše najboljšo ladjo, in ni se pogubila v boju, ne pod sovražnimi streli, ne zavita v dim svojih topov, ampak skrivnostno, nenadoma, in nihče ni vedel, zakaj ...

Torpedovke so preplule nevarno mesto in bile že pod okriljem obrežnih baterij. »Bajano« pa je dal admiral Makarov povelje, da se naj zedini z drugim brodogradništvom. Majhna japonska križarica je skočila v stran in se skrila za Liaotešanskim rtom. A vse njihovo brodogradništvo se je začelo umikati proti jugu-vzhodu.

Pristanišče se je izpraznilo. Vse, kar je bilo sposobnega za boj, vse je šlo za admiralom. Samo zaostale torpedovke so se še trudile, da dohite svoje tovarišice.

Perepelinaja gora, ki stoji ravno proti vходу na redo, obrežje, Elektriška skala — vse se je napolnilo z množico gledavcev.

Na Zlato goro je prišel veliki knez Boris Vladimirovič, a na Električno baterijo so šli načelnik kvantunske posadke general Stössel, poveljnik trdnjave general Smirnov, načelnik trdnjavskega topništva general Bely in drugi. Vsi so šli gledat morski boj in gotovo ni bilo nikogar v celem mestu, ki bi bil tedaj kaj drugega mislil.

Bl je resen trenutek. Začel se je boj s hudim sovražnikom. To so vsi čutili. Saj je bil admiral Makarov ves čas, odkar je prišel v Port Artur, vedno manevriral z največjimi ladjami, vsako noč razpošiljal torpedovke, in vsi so govorili: Ne preide teden, pa bo Makarov nekaj velikega naredil.

Res, Makarov je v kratkem času, odkar je bil tu, mnogo naredil. Z njim se je začela živahnost, delavnost v vseh morskikh